

אביבה, עוזרת הספרית שלי

מה שהציל את אביבה מפחד המות
היה המות עצמו
ביום שני הבטיח שיבוא
וביום רביעי התיצב עם זר פרחים ענק.
על פי בחירותיו התמוהות חשבה אביבה
שמלאך המות כמו מחזרים קודמים שלה הוא
אהבל
ואם יראה אריזה נאה מאד מאד
לא יחשד שהבונבונירה שבפנים מתלעת לגמרי.
זו הסכה שאביבה, עוזרת הספרית שלי
נאחזה מאד מאד
בצפרני ידיה ורגליה שיהיו תמיד עשויות למשעי
ששערה השחר יהיה מחלק ומבריק
שישכנה הקטן יהיה ארוז בג'ינס אפנתי ונמוך גזרה
ושכפכפי האצבע שלה ינצנצו מקריסטלים של SWAROVSKI.
אבל למרות כל זאת אביבה הקטנה
מתה המומה וזועמת בדמי ימיה
בלי שתדע שמתה בדמי ימיה.
בלי שתדע שהלקוחות שלה יפענחו לאחור בתדהמה
את כל האותות שפזרה בפניהן
בין אדי הצבע והחמצן
כדי שירגיעו אותה ויגידו לה:
מה יש לך נשמה, זה כלום כפרה!
בלי שתדע שמהטיפים ששלשלתי
לקפסת הפלסטיק שהכילה פעם מרכך
יחרתו אולי את
האות א על מצבתה